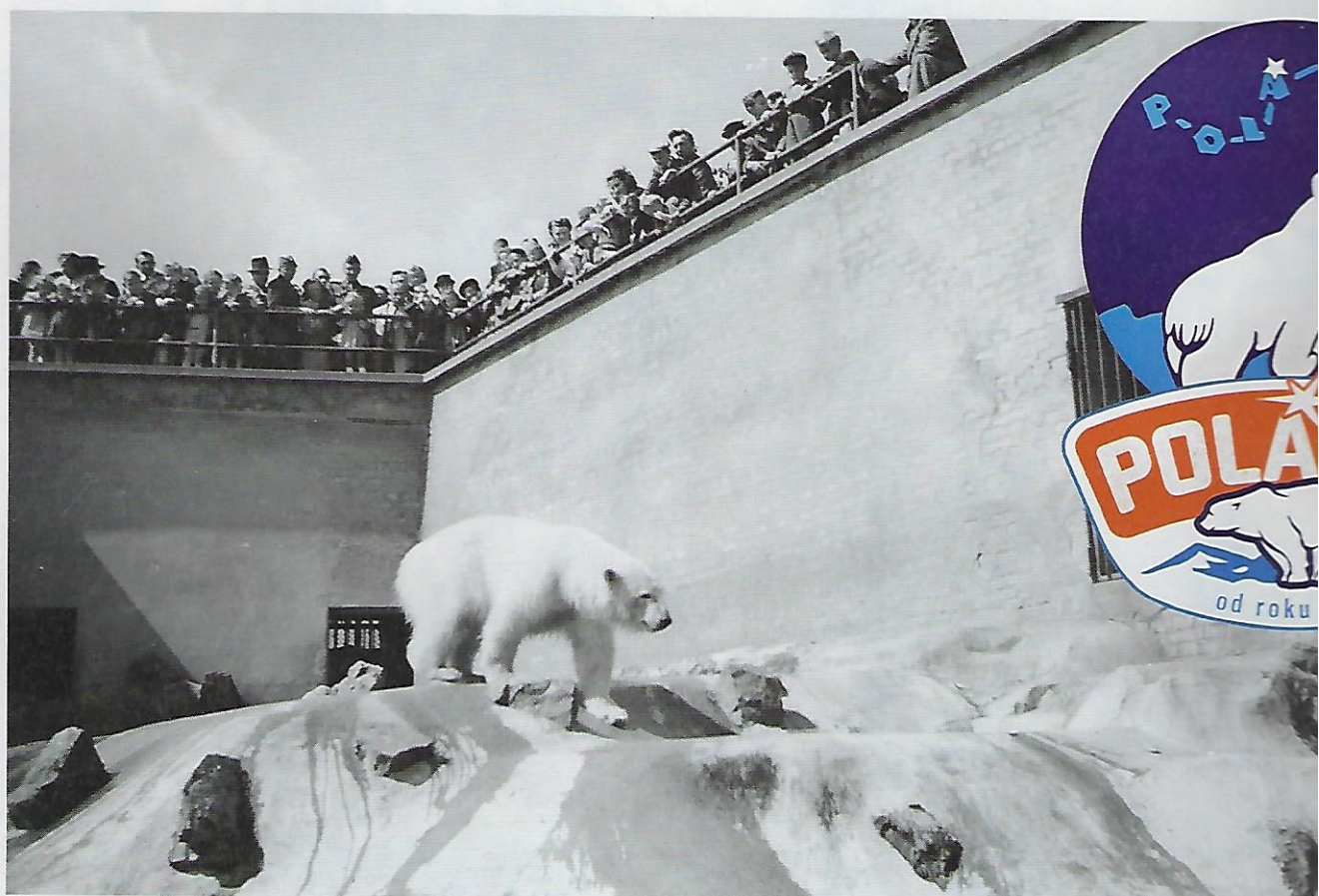


PŘÍBĚH české ZMRZLINY

Klidně by mohl začínat slovy ‚bylo nebylo‘... Tak totiž začíná většina pohádek, které se vyznačují hlavně tím, že mají vždycky šťastný konec. TEXT Eva Všetáčková



Polárka byla úplně prvním mládětem ledního medvěda, kterého se kdy v zoo celosvětově podařilo odchovat až do dospělého věku. Její vyobrazení na kře a s hvězdou Polárkou nad ní se posléze ze zmrzliny dostalo až do loga celých Mochovských mrazíren, vybudovaných pro Prahu v 60. letech. Modrobílý znak s medvědicí pak dlouhá léta střežil mražené ovoce či zeleninu, včetně proslulé Mochovské směsi, a řadu dalších mražených výrobků.

SLUNCE NEMILOSRDNĚ PÁLÍ a rtuť teploměru téměř atakuje magickou čtyřicítkou. To je realita letních období posledních let. A v takových chvílích dokáže zchladit nejen útěsný stín, ale taky zmrzlina.

To věděli už babylonští vládci, kteří si nechávali přivážet z hor sníh a pak jej pojídali ochucený ovocnými šťávami. Podobně mlsali faraoni nebo římský císař Nero. Jisté je, že tito **vznešení labužníci byli odkázáni na přírodní zdroje sněhu až do doby, než v roce 1550 Ital Blasius Villafranca přišel na to, že ochladit cokoli pod bod mrazu lze pomocí ledu**

prosypného soli nebo ledem. Než se však tahle lahůtka stala mezi prostý lid, uběhlo ještě mnoho horkých let. **obrat znamenalo 19. století a pak začátek dvacátého století.** Italický přistěhovalc Italo Marchioni začal podávat v Praze v roce 1880 v jednom kornoutku mraženou dobrotu, kterou již tehdy připravoval v Americe Američan Jacob Fussel. Ulice pak začali brázdit chlapi v bílých zástěrách s vozíky s chromovanými nádobami, které ukrývaly mražené poklady, na něž lákali mlsné jazyčky. V roce 1911 se objevila první opravdová lednice a mezi světovými zeměmi pak spatřil světlo světa i mražený krém, na klack